

nok mere, end der lader sig enten forsvare eller bevise, thi det er klart, at der i det Ringeste her i Salen har været Mange, der tænkte, at allerede paa det nærværende Standpunkt, naar det gjaldt om Vedtagelsen tredje Gang, da var det, at Spørgsmaalet egentlig maatte besvares. Der var kun, saavidt jeg skjønner, under sidste Session nogle Enkelte, der fremsatte den Mening, at det var først i det yderste Dieblis, at dette kunde finde Sted. Det være nu dermed, som det vil, saa har hverken den høitærede Cultusminister eller Nogen heri Salen sagt et eneste Ord imod, hvad jeg tog mig den Frihed at anmærke, allerede da Spørgsmaalet var om Sagens Behandlingsmaade, nemlig at vi ikke engang ere visse paa, at vi nogenstunde komme til at stemme om dette „sidste“ Spørgsmaal, naar vi 3die Gang have stemt over og vedtaget Grundlovsforandringerne, og derved afgjort, hvad vi ere sammenfaldte for, og som ikke Andre kunne træde istedetfor at gjøre. Naar vi ere særdige med det, da beroer det jo paa Regjeringen, om vi skulle stemme om noget som helst Andet, thi det beroer ganske paa Regjeringen, om den vil forlange det af os; den kan jo vie med at forlange det, til en anden Rigsdag sammenskaldes. Ved en ordentlig eller overordentlig Rigsdag kan den faae det Spørgsmaal afgjort, om den særlige Grundlov skal træde i Kraft, hvilket jo kan være Regjeringen det Samme, enten det skeer nogle Maanedre før eller senere. Naar der derfor ikke i den her omhandlede Henseende gives en anden og bedre, end den vi have, da kunne vi umulig paa Danmarks Vegne være bekjendte at stemme for en saadan Tilstand, hvorunder Grundloven skulde være indskrænket til, hvad man vil kalde de særlige Anliggender, og træde i Kraft samtidigt med Fællesforfatningen; men Enhver maa da nødvendigviis søge Oplysning under denne Sags Behandling, og hvils Ministeriet negter os al Oplysning i saa Henseende, hvilket jo er en Lov, det har foreskrevet sig selv, og slet ikke Noget, der paa nogen Maade ligger i Forholdene og Sagens Natur, da maae alle de, der tænke som jeg, føle, at vi fattes en Sikkerhed for vore grundlovsfæmlede Friheder og Rettigheder, som vi hverken kunne, tør eller

ville savne, og da maae vi nu og paa dette Punkt sige Nei, og dette Nei er ikke udsprunget af vort Hjerte, men det er afnødt os af Ministeriet.

H. M. Petersen: Den høitærede Cultusminister har gjentagne Gange udtalt sin Forundring over den Modstand, der er bleven gjort med Hensyn til det foreliggende Udkast nu ved 3die Behandling, og navnlig udtalt denne Forundring med nærmest Hensyn til dem, der to Gange have søgt at fremme det i sin nærværende Skikkelse. Den høitærede Minister har begrundet sin Forundring derpaa, at vi ved de tidligere to Afstemninger saa at sige gif iblinde, og nu, da der er kommet Lys i Sagen, nu skulde der først reises Modstand, der synes den høitærede Minister, at det Forunderlige laa. Det er netop af den Grund, at man nu ikke længere vanker iblinde, nu man har faaet Dinene aabne, at Modstanden reiser sig. Da man vankede iblinde, levede man i Haabet; efterat man har faaet Dinene op nu, seer man, at det Haab, man dengang nærede, tildeels er blevet skuffet. Jeg siger kun tildeels, det kan siges, det er fuldt berettiget. Det af Kongen bifaldte Udkast til en Fællesforfatningslov for hele Monarkiet, det foreligger ikke, og Ministeren vil heller ikke gaae tilbunds i denne Sag, og det vil jeg sige er fuldkommen berettiget, men det er ligesaa berettiget, naar et Medlem her i Salen, efterat Fællesforfatningen er kommen frem, retter sin Afstemning derefter. Det nytter ikke, at det ærede Ministerium trøster os med, at man først skal reise Modstanden ved Afstemningen over det Forslag, der findes i § 5 under Nr. 1; thi, naar man kommer dertil, saa er den Garantie, som Grundlovens § 100 hjemler, borte, saa er man, forsaavidt man ikke agter ogsaa at give sin Stemme hertil, kommen lidt for langt ud paa glat Is, saa er det for sildigt. Jeg siger ikke, at jeg har fattet nogen bestemt Beslutning med Hensyn til min Stemmegivning, men i ethvert Tilfælde stemmer jeg ikke med saa stor Lyst for dette Forslag som de foregaaende Gange. Dersom jeg var fast bestemt paa at sige Nei til denne 4de Beslutning, saa vilde jeg allerede strax idag stemme